

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/460/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314224800
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4314224800.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Dany Kálnayovej, v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, proti žalovanému: O. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX/X, K., o zaplatenie 1.135,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 29.02.2016 č. k. 10C/165/2015-46, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti a výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 870,86 Eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 06. 02. 2014 do zaplatenia a náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalobcu v sume 130,67 Eur, z toho súdny poplatok v sume 37,86 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia 92,81 Eur v splátkach po 15,- Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Rozsudok vo veci samej právne odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 5, § 565, § 53 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zmene a doplnení zákona a § 9 ods. 2 písm. k/, § 11 ods. 1 písm. a/, b/ Zákona č. 129/2010 Z. z. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že účastníci konania uzatvorili dňa 24.07.2012 platnú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalovanému vyplýva povinnosť splácať úver v mesačných splátkach vo výške 5 % z dlžnej čiastky k 10-temu dňu v mesiaci. Nakoľko si povinnosť riadne neplnil, žalobca v zmysle bodu 4.1 časť 3 spoločných ustanovení k zmluve o spotrebiteľskom úvere, listom z 02.05.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 05.02.2014. Týmto dňom sa stali všetky splátky splatné do konečnej splatnosti úveru. Zároveň týmto oznámením, ktoré žalovaný prevzal 07.02.2014, bol zaviazaný k úhrade dlžnej sumy 1.135,87 Eur, pozostávajúcej z úverovej istiny 930,89 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poisťného 185,08 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 19,90 Eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný nárok je záväzkom zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 02.04.2010 je aj údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona, a preto je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ úver bezúročný a bez poplatkov. Z výkazu žalobcu vyplýva, že žalovaný na úvere zaplatil 90,52 Eur a od 26.04.2013 úver nesplácal. Preto súd konštatujúc, že je bezúročný a bez poplatkov a žalobu posúdil dôvodnou vo výške 870,86 Eur, ktorá suma je rozdielom vyčerpaného úverového rámca 961,09 a úhrady 90,21 Eur. Vo zvyšnej časti, do zaplatenia 265,01 Eur s úrokmi, žalobu zamietol. Nákladov s uplatnením pohľadávky 19,90 Eur titulom poštovného a ďalších žalobca nepreukázal a preto návrh v tejto časti zamietol. Pokiaľ ide o zmluvné úroky, ktoré požadoval

žalobca vo výške 27,48 Eur, s poukazom na vyššie uvedené ich považoval za neopodstatnené. Úroky z omeškania žalobcovi priznal v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia č. 87/1995 Zb. vo výške 8,25 % od prvého dňa márneho uplynutia lehoty na zaplatenie po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, dňom 06.02.2014. S ohľadom na majetkové a zárobkové pomery žalovaného mu povolil pohľadávku splácať v splátkach po 15,- Eur mesačne tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého mal účastník vo veci úspech čiastočný, náhradu trov konania rozdelil. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania 234,68 Eur, z toho súdny poplatok 68,- Eur. Keďže mal vo veci úspech 77,84 %, žalovaný 22,16, žalobcovi prináleží náhrada na trovách 55,68 %, ktoré po vyčíslení zodpovedajú sumám priznaným žalobcovi.

2. Rozsudok v zamietajúcej časti napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na to, že predmetom zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere bolo poskytnutie revolvingového úveru formou tzv. povoleného prečerpania, to znamená, že poskytol žalovanému určitý úverový rámec, z ktorého mohol čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky maximálne do výšky poskytnutého úverového rámca, pričom záležalo výlučne na vóli žalovaného, či, kedy a koľko peňazí z prostriedkov rámca vyčerpá. Mohol tak celú výšku čerpať naraz, alebo len časť poskytnutého rámca, jednorazovo alebo opakovane a kedykoľvek splatiť akúkoľvek časť čerpanej sumy. On sám nevie vôľu žalovaného v tomto smere predpokladať ani ovplyvniť, a preto nemohol v zmluve uviesť výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov inak než to v zmluve urobil a to tak, že výška splátky je 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur a že je splatná 10-ty deň v mesiaci. Výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú z úverovej zmluvy oznamoval vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne čerpaných peňažných prostriedkov a teda žalovaný mal vedomosť o jej aktuálnej výške. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok OS Banská Bystrica č. k. 8C/284/2015-67 zo 06.11.2015, v ktorom bolo konštatované, že na daný úver sa nevzťahuje § 9 ods. 2 Zákona, keďže ide o úver v zmysle § 1 ods. 5 zák. č. 129/2010 Z. z.. Vzhľadom k uvedenému mal za to, že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 cit. zákona, a preto preukázal oprávnenosť žalovaného nároku.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

4. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.135,87 Eur s úrokmi 27,48 % ročne zo sumy 930,89 Eur od 06.02.2014 do zaplatenia, a úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.115,97 Eur od 06.02.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania, dôvodiac tým, že dňa 24.07.2012 uzavrel ako veriteľ so žalovaným zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, obsahom ktorej bol jeho záväzok poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru a záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný bol oprávnený čerpať úver formou financovania na nákup tovaru, služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú jeho kartu, výberom finančných prostriedkov hotovosti pomocou karty v miestach na to určených. Žalovaný vyčerpil z poskytnutého úverového rámca 992,17 Eur, z ktorej zaplatil len časť dlžnej sumy 90,21 Eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. Z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok vyhlásil dňa 05. 02. 2014 mimoriadnu splatnosť úveru a dlh sa stal splatným v celom rozsahu a v zmysle bodu č. 4.2 časti 3 Úverovej zmluvy mu vzniklo oprávnenie požadovať zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 OZ. Okrem toho v zmysle bodu 4.4 časti 3 Úverovej zmluvy mu vznikol nárok na úrok z nesplatenej istiny revolvingového úveru od doby poskytnutia revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu. Preskúmaným rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 870,86 Eur s úrokom z omeškania 8,23 % ročne od 06.02.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Právo strany sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach SR ustanovuje § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Dbá pri tom na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia CSP pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvodené. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa sporovej strane (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení jednoznačne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

7. Preskúmaný rozsudok súdu prvého stupňa však tieto požiadavky nespĺňa. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia citoval ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. (str. 5 rozsudku) a iba všeobecne konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená 24. 07. 2015 neobsahuje základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona, a preto je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona úver bezúročný a bez poplatkov. Z odôvodnenia nevyplýva, z akých konkrétnych skutočností vyvodil záver o tom, že úrok je bezúročný a bez poplatkov, keď iba všeobecne poukázal na ustanovenie § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. b/ a neuviedol žiadne skutkové zistenia, ku ktorým dospel na základe vykonaného dokazovania. Zo spisu vyplýva, že účastníci konania uzatvorili dňa 24. 07. 2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (časť 1) a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty (časť 2). Žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Zo zmluvy vyplýva, že v bode 1 si účastníci dohodli výšku aktuálneho úverového rámca, výšku mesačnej splátky, splatnosť mesačnej splátky, výšku úrokovej sadzby RPMN, splatnosť prvej mesačnej splátky, poplatok za poistenie. Záver súdu prvej inštancie, že úver je bezúročný a bez poplatku postráda vysvetlenie dôvodov, prečo uvedené údaje v zmluve nepovažoval za súladné s § 9 ods. 2 písm. k/, čo činí rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľným, v dôsledku čoho svojím postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Týmto postupom súdu bola stranám sporu odňatá možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, a tým aj možnosť efektívneho využitia procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolaním.

8. Odvolací súd poukazuje na odvolanie žalobcu, že v danej veci bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver formou tzv. povoleného prečerpania. V zmysle § 2 písm. e/ zák. č. 129/2010 Z. z. povoleným prečerpaním je forma spotrebiteľského úveru, ktorá umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený

u veriteľa. S prihliadnutím na citované ustanovenie zákona sa odvolací súd stotožňuje s právnym názorom žalobcu, že v posudzovanej veci bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver s povoleným prečerpaním, ktorého právna úprava je súčasťou zákona č. 129/2010 Z. z. a vzťahujú sa naň ustanovenia zákona citované v § 1 ods. 5.

9. Žalobca odvolaním napadol zamietajúcu časť rozsudku, ktorej súčasťou je aj zamietnutie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 19,90 Eur titulom poštovného a administratívnych a ďalších nákladov a úrokov z omeškania, pričom k týmto nárokom neuviedol žiadne odvolacie dôvody. Odvolací súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že náklady na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobca nepreukázal. Pokiaľ ide o nepriznané úroky z istiny, súd prvej inštancie poukázal na dôvody, pre ktoré považoval úver za bezúročný. Nakoľko odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti považoval za nepreskúmateľný, rovnako je potom nepreskúmateľná aj časť rozsudku, ktorou zamietol zmluvné úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 Eur.

10. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vec opätovne prejedná, náležite odôvodní, vysporiadajúc sa aj s námietkami žalobcu v podanom odvolaní. Následne rozhodne o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).